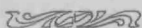

je bilo vselej sram. Tudi otročaji so ga že izpraševali, kje ima zaprto žabo, in kričali za njim: »rega, rega.«

Danes Peter ni več tak. Kadar pride izkušnjava radovednosti — pa se spomni na žabo. In to pomaža.

Oče pa časih pravi: »Klin s klinom — Petra z žabo!«

Maksimov.

Drobna želja

»Mamica moja,
mamica zlata,
rad bi umrl!
z angelci splaval
gor bi v nebesa,
Jezusa prosil
jaz bi tako:

Jezus, moj Jezus,
naj si natrgam
rožic tu v rajju,
da jih ponese
mamici svoji,
mamici bolni,
Jezus, o Jezus!

Mamica moja,
mamica zlata,
da bi umrl!
Pa ti prinesem
rožic iz raja,
čudežnih rožicj
ki tam rastó!«

Tonček zasanjal
v njenem naročju,
Pa so pripluli

angelci božji
in so nadeli
Tončku peroti,
zlate peroti,
pa je odplaval
angelček Tonček
gori v nebesa,
v lepo nebo.

Božala ona
laske mu zlate,
ličica rdeča,
pela o nebu,
pela o rožah,
čakala Tončka,
da se povrne
dol iz nebes.

Ni ga pa bilo,
ni ga pa bilo
angelca Tončka
dol iz nebes.
Gor se zamudil
je pri krilatcih,
ni pa pozabil
mamice tam.

R. Pečjak.

